

Kinderboekenschrijfster Getrud Jetten heeft een mooi verhaal geschreven over de Dartmoor Holly en haar vriendje. Het is een gezellig en leerzaam verhaal om zelf te lezen of om voor te lezen. Omdat het verhaal niet compleet in het jubileum-magazine is verschenen, ontvangt u bij deze de complete versie. Wij wensen u veel leesplezier.

HOLLY'S BESTE WEDSTRIJD

Holly de bruine Dartmoormerrie gaapte verveeld. Al weken had haar familie het nergens anders over dan het 50-jarig jubileum van het Dartmoorstamboek. Alsof haar dat wat kon schelen! Holly had er geen zin in. Sterker nog: ze had er zo langzamerhand helemaal genoeg van.

Ze had al een kast vol met bekers en in de gang van haar stal hingen wel 25 rosetten. Wat moest ze met nog een prijs? Wat ze écht graag zou willen was een andere pony, zodat ze niet meer zo alleen was.

Madelief was het leukste en liefste meisje van de hele wereld, maar ze moest overdag natuurlijk naar school en 's nachts sliep ze in haar eigen bed. Bijna elk weekend gingen Madelief en Holly op concours. Madelief en haar ouders dachten dat Holly het ontzettend leuk vond om aan wedstrijden mee te doen. Dat was ook zo, maar niet omdat ze graag wilde winnen: ze deed zo haar best omdat ze dan haar beste vriendin Ivy zag.

Ivy was ook een Dartmoormerrie. Ivy en Holly waren ongeveer even oud. Ze hadden elkaar leren kennen toen ze werden ingereden. Ivy was lichtbruin met een licht snoetje en lichte ringen om haar ogen. Ze zag er ontzettend schattig uit. Zo meteen zou Holly vertrekken naar Wentelo, waar de jubileumdag gehouden werd. Holly zou het liefst thuis blijven. Ze voelde zich vandaag nog eenzamer dan anders. Straks zou ze Ivy zien, en misschien wel haar moeder of een van haar zusjes of broertjes, maar daarna ging ze weer naar huis -alleen. Ze schudde boos haar hoofd. Ze had er helemaal genoeg van! Kon ze maar praten, dan zou ze het aan Madelief en haar ouders kunnen vertellen. Maar dat kon ze nou eenmaal niet... Holly nam een grote pluk hooi en dacht diep na. Toen klaarde haar gezicht op. Als ze net deed alsof ze ziek was, zouden Madeliefs ouders vast de dierenarts bellen. Wat raar, zou hij mompelen. Ze mankeert niets!

Daarna zou hij zeggen dat ze gewoon eenzaam was, en dringend gezelschap moest hebben van een andere pony. Holly grijnsde breed. Wat een geweldig plan!

Toen Madelief haar kwam halen, liep ze zo langzaam als ze kon achter haar aan naar de trailer. Madelief keek een beetje vreemd, want anders liep Holly altijd vlot naar binnen. Holly gniffelde stiekem. Dat ging alvast goed! Madelief deed samen met haar vader de klep dicht. Even later begon de trailer te rijden. In gedachten trok Holly een plukje hooi uit het hooinet dat voorin de trailer hing. Zou ze doen alsof ze kreupel was? Of hevige koorts had? Hm nee, dat was zielig voor Madelief. Gewoon een beetje sloom, dat zou genoeg moeten zijn. Na een hele tijd reed de auto een groot weiland in. Er stonden al een heleboel andere auto's, trailers en vrachtwagens. Het wemelde van de Dartmoorpony's. Holly keek haar ogen uit. Zoveel Dartmoors had ze nog nooit bij elkaar gezien!

Toen Madelief de klep omlaag deed, vergat ze helemaal dat ze zou doen alsof ze ziek was. Ze sprong van de klep af en hinnikte hard. In de verte zag ze haar moeder, en aan de overkant stond Tommy, haar jongere broertje. 'Rustig maar Holly,' zei Madelief lief en bond haar vast aan de trailer. Holly schrok. Zo geloofde Madelief haar nooit! Ze liet haar hoofd zakken en sjokte achter Madelief aan. Madelief pakte de tas met borstels en begon haar mooi te maken. Toen ze klaar was, haalde ze het zadel en hoofdstel uit de kofferbak van de auto en zadelde haar op. Holly deed haar best om heel lusteloos te kijken. Dat was best lastig, want even verderop stond Ivy. Ze probeerde op allerlei manieren Holly's aandacht te trekken, maar Holly was vastbesloten om net te doen alsof ze het niet zag. Misschien kon ze straks even met haar kletsen.

'Zullen we naar het losrijterrein gaan?' vroeg Madelief 's moeder. 'Je moet over een half uur starten.' 'Psst,' riep Ivy toen ze langs hen liepen. 'Ik moet je iets vertellen!' Holly keek even naar Ivy en sjokte toen weer door. 'Holly, stop! Het is echt heel belangrijk!' riep Ivy haar na, maar Holly luisterde niet. Toen ze bij het losrijterrein aankwamen, keek Madelief met een bezorgd gezicht naar haar moe-

der. 'Het lijkt wel alsof Holly niet in orde is,' zei ze weifelend tegen haar moeder. 'Anders is ze nooit zo sloom.' Haar moeder fronste haar wenkbrauwen en keek kritisch naar Holly. 'Daar heb je gelijk in,' zei ze. 'Toch ziet ze er goed uit, en ze heeft gewoon gegeten en gedronken. Volgens mij is er niets aan de hand.' Holly trok een lang gezicht. Zo meteen met losrijden zou ze hen eens wat laten zien! Ze sprong met moeite aan in galop, tijdens de uitgestrekte draf struikelde ze en in stap was ze niet vooruit te branden. 'De volgende deelnemer is Madelief Dijkstra met de zevenjarige merrie Holly. Holly heeft afgelopen seizoen al heel veel prijzen gewonnen, en is een goede kandidaat voor het kampioenschap van vandaag!' Mooi niet! dacht Holly grimmig terwijl ze de ring in sjokte. Toen Madelief haar in draf over liet gaan, deed ze net alsof ze niets merkte. Madelief gaf haar een tik met de zweep. Holly ging langzaam in draf, en trok flink aan de teugels. 'Wat is er toch aan de hand

met je?' vroeg Madelief zachtjes. 'Ben je ziek?' Heel even twijfelde Holly. Zou ze ermee ophouden? Dit was wel heel sneu voor Madelief. Toen vermande ze zich. Nee, ze ging er gewoon mee door. Ze moest wel! Toen ze in galop moest aanspringen, viel ze in de verkeerde galop. Madelief trok aan de teugels om haar in draf over te laten gaan, maar Holly hobbelde gewoon door. Ze grijnsde tevreden. Dit was beslist de allerslechtste dressuurproef die ze ooit gereden had. Het zou haar niet verbazen als Madelief ouders nu al op zoek waren naar een dierenarts! Ze moest zich inhouden om niet hardop te lachen. 'Ik heb een speciale mededeling,' klonk de heldere stem van de omroepster. De winnaar van het totaalklassement krijgt vandaag een heel bijzondere prijs, ter

beschikking gesteld door de familie Ten Holt. Holly spitte haar oren. Dat waren de eigenaren van Ivy! 'Hij of zij mag voortaan de merrie Ivy gaan rijden en uitbrengen op wedstrijden. Ivy is een heel succesvolle pony die zowel in dressuur en springen M is met winstpunten. Lotte is te groot geworden voor Ivy en op deze manier kan een talentvolle jonge ruiter of amazone veel van de pony leren.' Holly stond stokstijf stil. Haar hoofd werkte op volle toeren. Dus dát wilde Ivy haar vertellen. Ivy zou bij haar kunnen komen wonen! Het enige wat ze hoefde te doen was deze wedstrijd winnen. En de volgende. De cross, de springproef, de race en de behendigheid. Ze kreunde zachtjes. O jee, de dressuurproef... Ze had er een puinhoop van gemaakt. Misschien was haar kans op de overwinning al verkeken. Holly haalde diep adem en stapte met grote passen weg. Op een lichte hulp van Madelief ging ze over in draf en maakte ze een keurige volte. Ze sloofde zich verschrikkelijk uit. De tweede helft van de dressuurproef was dan ook de beste die ze ooit gelopen had. Aan een lange teugel liep ze met ruime passen de ring uit.

'Wat was dat nou?' vroeg Madeliefs moeder verbijsterd. 'Eerst maakt ze er een potje van, en vervolgens loopt ze fantastisch!' 'Ik heb geen idee,' zei Madelief. Ze was helemaal rood en op haar voorhoofd stonden zweetdruppels. 'Ik was eigenlijk van plan om te stoppen, maar net toen ik af wilde stappen, ging ze opeens weer lopen.' Madeliefs vader keek nadenkend naar Holly. 'Ik denk dat we een dierenarts moeten bellen,' zei hij. 'Waarschijnlijk is ze ziek.' Holly keek hem geschrokken aan. Dat was niet de bedoeling! Een uur geleden nog wel, maar nu niet meer. Ze gooide haar hoofd omhoog en maakte een sprongetje. Het was even stil. Allemaal keken ze naar Holly. 'Hm, het lijkt nogal mee te vallen,' zei de vader van Madelief. 'We zullen Holly water geven en haar even laten grazen. Maar als het niet gaat, stoppen we.'

Holly had grote haast om bij de trailer te komen. Ze liep zo snel dat ze Madelief zowat meesleurde. Hopelijk kon ze Ivy nog even spreken! Toen ze bij Ivy aan kwamen, was Lotte druk in gesprek met een meisje met donkere krullen. Ze hield een prachtige schimmel vast. Holly trok

een lang gezicht. Dat meisje was Jet en haar pony heette Mister Darcy. Een paar weken geleden hadden ze nog tegen elkaar moeten rijden in de barrage. Holly had toen nog n t gewonnen, maar vandaag kon het wel eens anders zijn. 'Ik zou het supergeweldig vinden als Ivy bij ons zou komen wonen,' zei Jet enthousiast. 'Ik weet zeker dat ze het bij ons heel goed zou hebben.' Ivy keek verdrietig naar Holly. 'Ik vind Madelief veel leuker,' zei ze zachtjes, 'en ik wil veel liever bij jouw wonen dan bij die verwaande Mister Darcy. Zeg, ging de dressuur goed?' 'Eh... ja,' loog Holly. 'Heel goed.' 'Mooi,' antwoordde Ivy opgelucht. 'Het gaat je vast lukken!' Holly wist niet wat ze moest zeggen. Ze durfde niet te vertellen dat ze de dressuur verpest had. Snel liep ze achter Madelief aan naar de trailer. Ze dronk een heleboel water en viel toen op het gras aan. Daarna ging ze een dutje doen, om helemaal fit te zijn voor het springen.

Toen ze bij het springparcours aankwamen, waren Jet en Mister Darcy net klaar. 'Gefeliciteerd,' zei de omroepster. 'Dat waren nul strafpunten!' Holly haalde

diep adem en galoppeerde naar de eerste hindernis. Alles ging heel goed tot de laatste, een lastige steilsprong. Ze zette net te laat af en hoorde de bovenste balk vallen. 'Oh,' klonk het in het publiek. Holly kon zichzelf wel schieten. Hoe had ze zo dom kunnen zijn! 'De leider van het algemeen klassement is Jet Gerrits met Mister Darcy,' zei de omroepster. 'De volgende deelnemer is Alicia de Groot met Storm.' Bij het volgende onderdeel, de race, was Holly zo opgefokt dat ze makkelijk won. Mister Darcy kwam hijgend achter haar binnen. Fluitend wandelde Holly terug naar de trailer. Nu had ze een paar uur rust, en dan moest ze nog de cross en behendigheid doen. Als ze dat goed deed, had ze nog een kans! Ze at wat hooi, schrokte haar krachtvoer naar binnen en ging toen weer een dutje doen. Daarna voelde ze zich superfit. De cross ging uitstekend. Ze sprong alle hindernissen, ook een die ze eigenlijk heel eng vond. Toen ze weer op het wedstrijdterrein aankwam, ving ze nog net de laatste woorden op de omroepster. 'Madelief en Jet staan nu gezamenlijk aan kop.'

De behendigheid wordt het beslissende onderdeel. Degene die dat wint, is algemeen kampioen!

In Holly's buik begon het te rommelen. Behendigheid was haar minst goede onderdeel. Ze was beter in rennen, en springen. Ze was te ongeduldig voor behendigheid, en ze was doodsbang voor ballonnen. En meestal waren er ballonnen. Of paraplu's. Of, nog erger, allebei. Holly keek zenuwachtig naar de ring waar de behendigheid plaats zou vinden. Ze waren net bezig met het opbouwen van het parcours. Een man met rood haar pakte een zakje uit zijn jaszak en haalde er iets gekleurd uit. Toen begon hij te blazen. Een andere man klapte een paraplu uit. En nog een. Holly begon te bibberen. Ze was nu al bang, en dan was ze nog niet eens in de buurt van die dingen! Verstijfd van schrik stond ze stil. 'Kom Holly,' zei Madelief vriendelijk. 'Ballonnen doen je helemaal niets hoor!' 'De eerste deelnemer is Katja de Vries met Otje,' vertelde de omroepster. 'Hierna is Jet Gerrits aan de beurt met Mister Darcy en daarna komt Madelief Dijkstra met Holly.' Katja en Otje deden het prima. Otje liep zonder blikken of blozen langs de paraplu's, keek niet op van de ballonnen en stond keurig stil terwijl Katja het hek open en dicht deed.

Daarna kwam Mister Darcy de ring in. Hij had nog geen drie passen gestapt, of hij stond al stil. De ballonnen bewogen zachtjes in de wind. Mister Darcy snoof wantrouwend. Toen zette hij aarzelend een stap in de goede richting, en daarna nog een. Toen hij vlakbij was, spurte hij erlangs. Het publiek klapte. Holly hinkte zenuwachtig van het ene op het andere been. Ze durfde bijna niet te kijken. Mister Darcy ging met een grote boog om de paraplu's heen en liep zonder op of om te kijken het bruggetje over. Toen hij klaar was, klonk er een groot applaus. 'Nu zijn wij,' zei Madelief. Holly kon aan haar stem horen dat ze er niet veel vertrouwen in had. Holly slikte. Het liefst zou ze wegrennen. Met een schuin oog keek ze naar Ivy. Ze stond samen met Lotte aan de andere kant van de ring. Toen ze Holly zag, glimlachte ze bemoeidigend. Holly stapte langzaam naar de ingang. Van dichtbij waren de ballonnen nog enger dan ze had gedacht. Ze waren enorm groot, en hun felle kleuren

blonken in de zon. Holly raakte bijna in paniek. Het liefst was ze hard weggerend. 'Kom op, Holly,' schreeuwde Ivy hard. 'Ga door!' Holly slikte. Ze trok een sprintje, en glipte erlangs. Zo, dat was gelukt! Toen kwamen de paraplu's. Deze waren zo mogelijk nog enger dan de ballonnen. Holly deed haar ogen half dicht en rende er voorbij. Het bruggetje was een makkie, en ze was inmiddels zo moe dat ze keurig stil bleef staan toen Madelief een hek open en dicht moest doen. Toen ze klaar was, klonk er een groot applaus. 'Goed gedaan,' zei Madelief blij. Ze stapte af en sloeg haar armen om haar heen. Holly zuchtte opgelucht. Daar was ze vanaf! Zenuwachtig keek ze naar Ivy. Ze had verschrikkelijk haar best gedaan, maar zou het genoeg zijn? 'Over een paar minuten hebben we de uitslag,' zei de omroepster. 'Willen de deelnemers zich gereed houden voor de prijsuitreiking?'

Terwijl Madelief haar aaide, werd Holly steeds zenuwachtiger. Ze zou willen dat ze vingers had, net zoals Madelief, dan kon ze die in haar oren stoppen. 'Hier volgt de uitslag van het algemeen klasement. Derde is Katja de Vries geworden met Otje. Tweede is Jet Gerrits met Mister Darcy, en de winnaar van vandaag is... Madelief Dijkstra met Holly!' Holly was zo blij dat ze een gat in de lucht sprong. Ze rukte zich los en rende al bikkend over het terrein. Vlakbij Ivy

bleef ze stil staan. Madelief en haar ouders begrepen er niks van. Holly deed de hele dag al raar, maar dit sloeg alles! Ivy daarentegen, begreep het perfect. Lachend keek ze naar Holly en duwde zachtjes haar neus tegen haar aan.

Die avond ging Ivy meteen met Holly mee naar huis. Holly liet haar trots de inloopstal zien, het grote weiland en de ruime paddock. Toen gingen ze samen in het stro liggen.

Ivy deed haar ogen dicht en viel meteen in slaap. Holly keek naar het lieve hoofd van Ivy en zuchtte tevreden. Ze had nog nooit zó'n mooie prijs gewonnen. Eindelijk was ze niet meer alleen.

Tekst: Gertrud Jetten

**Illustraties: Mady Nijenhuis, de Tuin/
Tekenuze**

Gertrud Jetten is schrijfster van kinderboeken over pony's. Momenteel is ze bezig met twee series: Manege De Zonnehoeve, en Droompaarden. Alle boeken worden uitgegeven door Kluitman, en zijn verkrijgbaar bij de boekhandel, speelgoedwinkels en webwinkels. Ze heeft een ontzettend leuke Dartmoorruin, Mister Darcy.

Meer weten?

Kijk dan eens op: www.gertrudjetten.nl

